

SUPLIMENT LA ZIARUL „LUPTA”

Apararea Ex-Gener. N. Maican

Înăș textu petițiunie pe care fostul General N. Maican a adresat-o D-lui ministrului al Justiției:

XIII.

— Urmare —

II.

Dacă ar fi voit să instuiască calomnia publicată în numărul din 14 Februarie 1888, al organului asociației Broadwell, al ziarului Independență, formulată astfel:

«Generalul Maican era tovarăș cu d. Dall'Orso la vaporul de mare «Romanul» și din acea cauză favoriza acel vapor, în porturi» ar fi aflat următoare:

Că vaporul Romanul, în 1881, pe când se numea Peter Jebsen, sub pavilionul Norvegian, a făcut naufragiu la Sulina.

Că fiind scos și cumpărat de d. Dall'Orso, la 1883 a obținut dreptul de a arbora pavilionul Român, prin favoare, de și nu îndeplinea condițiile cerute de lege și regulamentele respective.

Că acea favoare nu i-o puteam face eu, de oarece, în 1883, inspector al navigației era Colonel Murgescu.

Că vaporul Romanul a incetat de a mai avea pavilionul Român și de a mai veni în Dunăre la 1884, când a fost vindut unui francez.

Că ești nu am avut acțiune asupra căpitaniilor de port, de căt în urma legii din 1886, care s'a pus în aplicare la finele aceluia an.

Prin urmare, ceea ce publica organul tovarășie lui Broadwell, era o calomnie și că, dacă putea fi un culpabil, dacă se constata că s'a facut, în porturi, favoruri vaporului Romanul, culpabilul nu puteam fi eu.

III

Dacă ar fi voit să intruiască calomnia publicată de organul tovarășiei Broadwell, în No. de la 11 Februarie formulată astfel: «Generalul Maican era interesat și a realizat profite enorme de la comandante pentru materialul și pulberea de artillerie», ar fi dovedit următoarele:

Că ești nici o dată nu am luat cea mai mică parte la comandarea materialului și pulberei de artillerie, dar poate descoperă că era un culpabil, că era cine-va care trăgea profit din comandarea materialului de artillerie, dar că pe acela d. Berendei nu-l putea denunta, de oarece compăta că, prin el, și va realiza dorința sa, va reuși să mă condamne.

In privința pulberei de artillerie, mai seamă, d. Berendei era dator să facă o cercetare, de oarece din mărturisirile și chiar actele lui Broadwell rezultă că, pentru obținerea unei comande de pulbere de artillerie, urmase o tovarășie între Broadwell și mai mulți ofițeri.

In această privință d. Berendei avea, tot în registrul lui Broadwell, pe care l invoca ca dovadă contra mea, o scrisoare trimisă de Broadwell unui ofițer din Ministerul de Resseli, din care rezultă că Broadwell propunea banii aceluia ofițer pentru a-l ajuta să obțină acea comandă⁷⁶.

D. Berendei știa că acea comandă

⁷⁶ Copie după scrisoarea din Decembrie 1887, trecută în copierul lui Broadwell la filă 33.

«Te rog a-mă da părerea d-tale relativ la chipul de a face afaceri cu Ministerul d-tale. Ești așădori să propun afaceri avantajoase guvernului. Pentru a atinge acest scop, am necesitatea de un prieten în minister. Servind de prieten furnizorului, d-ta n-ai face de căt să servesti, în chipul cel mai folositor, guvernul, dar în același timp ar fi și în folosul personal al d-tale.

De ex.: Peste curând se va da un contract de pulbere de aproape 800.000 lei. Comisionul meu este de 32.000 lei.

«Dacă aș fi ajutat să obțin acea comandă, aș fi bucuros să împart beneficiul meu.»

N-am putut afla numele oficerului căruia era adresată acea scrisoare, de oarece, în momentul când mi-s-a dat mie copierul lui Broadwell, partea unde fusese scrisă numele, se rupse.

Se și dedese de Minister, în intervalul dintre data denunțării ce făcuse Broadwell și data când d-sa ceruse trimiterea mea în judecată.

D-sa era dar dator să denunțe acel fapt, să instruiască și să dovedească cu cine împărtășe Broadwell căștigul de la acea comandă, cine l ajutase să o obțină.

Dar d. Berendei nu voia să facă lumină, pentru că scia că, instruind acea acuzație, se va învedera că, în ceea ce mă privea, ea era o calomnie, dar că poate tocmai cel care indemnă publicarea ei, era adeveratul culpabil și voia, prin calomnie, să se apere de răspunderea faptelor sale.

IV

Dacă ar fi voit să instruiască calomnia publicată de tovarășii lui Broadwell, pe care o formula astfel în No. de la 18 Februarie, al organului lor, al ziarului Independență.

«In depositul flotilei de la Tighina se găsește un număr de pontoane pentru un pod peste Dunăre. Aceste pontoane au fost cumpărate cu 300.000 lei. Generalul Maican a adăugat în conturii încă 200.000 lei, astfel că Statul a plătit 500.000 lei, iar diferența de 200.000 lei a intrat în buzunarul Generalului Maican», ar fi dovedit următoarele:

In anul 1883, arsenala flotilei a permis ordin de a construi două poduri, unul pe pontoane și altul pe plute. Ești nu eram director al arsenala lui. Ești nu faceam de căt să eserez controlul, insă mărturisesc, un control sever, de oarece stiam că cel care execută lucrarea, Majorul Isvoranu, avea deprinderi rele.

Prin acel control, ajutat fiind de alti ofițeri constiincios, am reușit ca acele două poduri, în lungime fie-care de 1.200 metri, având ancore, funii și toate accesoriile, în dublu, și costat amândouă 280.000 lei.

In același timp s-ar fi constatat că un pod construit cu căță-va anii mai înainte, sub survegherea d-lor Generali Arion și Berendei și a Majorului Isvoranu, costase singur 360.000 lei.

Ești dar natural că d. Berendei să nu voiască a face lumină în acuzarea calomnioasă a tovarășilor lui Broadwell, «că ești încărcasem compturile cumpărării (?) pontonelor cu 200.000 lei, că în loc de 300.000 lei, luasem de la Stat 500.000 lei», căci s-ar fi învederat că afirmările organului tovarășiei Broadwell erau calomni și s-ar fi învederat de care parte era risipa, de partea mea sau acelor cari plătesc pentru un singur pod, 360.000 lei.

V.

Dacă ar fi voit să instruiască acuzația calomnioasă ce mă facea tovarășii lui Broadwell în privința comandei torpilelor și care era formulată, în numărul de la 18 Februarie, al organului tovarășiei Broadwell, al ziarului Independență, astfel:

«Generalul Maican a dat fără licitație o comandă pentru torpile în valoare de 120.000 lei d-lui Caranfil, telegrafist, de la care a realizat un beneficiu de 60.000 lei», ar fi dovedit următoarele:

In anul 1884, simțindu-se necesitatea de a se face o nouă aprovizionare de torpile, și ești văzând că costul torpilelor ce ne procuram până atunci din Germania, era prea mare și că acele torpile se puteau, în mare parte, fabrica în tară cu un preț mult mai mic, am propus a se fabrica corpul torpilei în arsenala din București, ramând ca numai accesoriile, cari nu se puteau face în tară, să se comande în străinătate.

Asemenea descoperiri ar fi făcut d. Berendei în acuzația ce mi se facea de către organul Tăvărășie Broadwell că ești dedesem d-lui Caranfil o comandă de torpile, fară licitație, și realizasem un beneficiu de 60.000 lei.

Dar d-sa nu avea interes să facă asemenea descoperiri și pentru acest scop n-a voit să instruiască acea calomnie.

mijloace mult mai restrânsă ca arsenala din București, putea face corpul torpilei numai cu 300 lei, în loc de 500, că se luase de arsenala din București.

Pentru accesoriile acelor torpile, Ministerul a publicat licitație care să intină la Ministerul de resbel și la Galați, la comandanță flotilei.

Dar se constată că, și când s-a întinut licitația și când Ministerul aprobăt a se da furnitura d-lui Caranfil, ești lipsean din tară.

In asemenea condiții, este evident că chiar dacă se constată că se comisește neregularitate, sau cu ocazia fabricării torpilelor la București sau chiar la Galați, ești nu puteam fi răspunzător, de oarece chiar la Galați nu ești eram director al arsenala lui.

Asemenea, dacă se constată că se comisește neregularitate și cu ocazia dării contractului pentru accesoriile lui Caranfil, asemenea nu puteam fi răspunzător.

Ești nu iăș răspunderea de căt numai pentru măsura ce se luase, în urma raporturilor mele, ca torpilele să nu se mai apropiasă de streinătate, ci să se facă în tară, măsură prin care s-a produs o mare economie de oarece numărul torpilelor era mare și la fiecare torpila, fabricate în arsenala din Galați, se produsese o economie de 450 lei, adică jumătate din prețul ce se plăteau în Germania.

Dacă Generalul Berendei ar fi instruit acea calomnie, dacă ar fi cercetat cine era interesat să indemnă publicarea ei, ar fi mai dovedit și următoarele:

Când am propus măsura de a nu se mai comanda torpilele în streinătate, când am sustinut că acele torpile se puteau face în tară, cu un preț mult mai mic, a venit d. C. M., reprezentantul fabricantului din Germania care, judecându-mă și pe mine ca pe alii, crezând că și ești eram accesibil la propunerile de banii, mi-am propus o sumă de 100.000 lei, numai dacă nu voii mai sături să afirm că torpilele se pot fabrica în tară.

Ești am răspuns cum merită aceluia domn, și am sături în raporturile mele. Era dar natural că, în urmă, acel reprezentant al fabricantului din streinătate, să indemnă publicarea acelor calomnii și asemenea era natural că d. Berendei să nu voiască să facă lumină, de oarece acel domn a dat d-lui Berendei un puternic concurs pentru condamnarea mea, «fiind că nu voiesc să primesc bani și pentru că mă opusesc a se mai comanda torpilele din streinătate.»

Asemenea descoperiri ar fi făcut d. Berendei în acuzația ce mi se facea de către organul Tăvărășie Broadwell că ești dedesem d-lui Caranfil o comandă de torpile, fară licitație, și realizasem un beneficiu de 60.000 lei.

Dar d-sa nu avea interes să facă asemenea descoperiri și pentru acest scop n-a voit să instruiască acea calomnie.

VI.

Daca ar fi voit să instruiască calomnia ce publica organul tovarășiei Broadwell, în numărul de la 18 Februarie 1888, și care era formulată astfel:

«Terenul pe care s-a construit casarmele flotilei la Tighina, s-a espropriat, după săturița Generalului Maican. Acele esproprii au adus mari beneficii, cel puțin 60,000 lei, «Generalului Maican», ar fi următoarele:

Terenul pe care s-a construit casarmele flotilei la Tighina, s-a espropriat, după săturița Generalului Maican. Acele esproprii au adus mari beneficii, cel puțin 60,000 lei, «Generalului Maican», ar fi următoarele:

Terenul pe care s-a construit casarmele de la Tighina, lângă Galați, aparținea partii Statului și partii comunei Galați.

Pentru terenul aparținând comunei Galați, aproape 20 hectare, Ministerul a platit 14000 lei, sau 700 lei/hectar.

Să mai fi constatat că, voind să luăm în posesiune terenul Statului, din moșia comunei Tighina, — care fusese vândut de Stat cu condiție că o bandă, în lățime de 150 stânjeni, de la malul Dunărei, să rămână tot proprietatea Statului pentru a clădi așezăminte publice, — că acel teren, se sătăcă din Galați, nu avea proprietatea de mare parte, prin usurpare, de mai multe persoane.

⁷⁶ Se constată chiar că ești, după ce m-am făcut la Galați, având bănelui că între acel d. Caramfil și un ofițer, Majorul Isvoranu, rudă de aproape de Dimineața tovarășie Broadwell, era o înțelegere culpabilă, am luat măsuri în contra acelor domini. Era Dar natural că organul tovarășiei Broadwell-Dimineață flotilei, la Galați, care, de și avea

Unii din cei cără stăpâneau acel teren, recunoscând că nu aveau nici un drept, să consumă și înăpoia, plătindu-li-se o mică indemnitate, pentru îngrădirile ce făcuse.

Acele indemnitați și negocierile cără le-ă procedat, au fost făcute de d. C. Plesnilă, avocatul Statului.

Intreaga sumă plătită a fost de 1200 lei.

Să mai fi constatat însă că cel care stăpânia porțjunea cea mai mare din acel teren, aproape 6 hectare, s-a înțovărășit cu mai mulți cavaleri de industrie și căutaș să ia, pentru acel 6 hectare, a cărui nudă proprietate nu aparținea, și indemnitate de 100000 lei, sau 17000 lei de hectar.

Statul cumpărăse alătura pămînt cu 700 lei/hectar.

Să mai fi constatat că, în timp de două ani, ești am luptat să zădănicesc scopul acelei asociații de căștig, să învederă că acel teren aparține Statului și că el se stăpâna fară drept.

Că la finele anului 1887, văzând că în acea asociație de căștig intrase și funcționari,⁷⁷ temându-mă că din acea cauză să nu reușescă a lăua de la Stat acea scandalosă despăguire de 17000 lei de hectar, pentru un teren care nu aparține, am propus Ministerului, prin mai multe rapoarte, să renunțe de a mai cere espropiere și trimitea afacerei înaintea unui juru, să renunțe de a mai lua în stăpânire imediat acel teren, de oarece el nu era necesar flotilei, și să urmeze numai procesul în revendicare proprietății.

Credeam că prin acea măsură, desfăcându-se acea asociație de căștig, căci numai avea scop, — Statul va putea reintări în posesiunea terenului care i aparține.

Aceasta a fost acțiunea mea în chestiunea «espropierei terenului de la Tighina, pe care s-a construit casarmele flotilei și de la care espropiere erau acuzați că profitase sume mari.»

Căt timp am fost ești în serviciu, să cumpărăt teren de la comuna Galați, și s-a plătit prim d. C. Plesnilă, o sumă de 1200 lei aproape, la 3 sau 4 diferite persoane, ca indemnitate pentru îngrădirile ce făcuse pe terenul Statului.

2^a, am propus ca Statul să nu mai ceară espropierea, luarea în stăpânire imediată, a celor 6 hectare, cari se stăpâneau de d. Stefan Ion — imprejurul căruia se facuse acea asociație de căștig, — acel teren nefiind necesar flotilei, dar ca Statul să urmeze numai procesul pentru revendicare proprietății.

Dar după ce am fost condamnat, căci mă acuzau pe mine în organul d-lor Berendei un puternic concurs pentru condamnarea mea, «fiind că nu voiesc să primesc bani și pentru că mă opusesc a se mai comanda torpilele din streinătate.»

Asemenea descoperiri ar fi făcut d. Berendei în acuzația ce mi se facea de către organul Tăvărășie Broadwell că ești dedesem d-lui Caranfil o comandă de torpile, fară licitație, și realizasem un beneficiu de 60.000 lei.

Dar d-sa nu avea interes să facă asemenea descoperiri și pentru acest scop n-a voit să instruiască acea calomnie.

VII

Dacă ar fi voit să instruiască acuzația că ești așa fi realizat profit din venitul terenului de la Tighina, după cum mă calomnia tovarășii lui Broadwell, în organul lor, în ziarul Independență, de la 18 Februarie, să fi dovedit următoarele:

Acel teren s-a luat în stăpânire de la Comuna la 25 Ianuarie 1886, când s-a și pus la dispoziția serviciului de Geniu, care construia casările.

